

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind parteneriatul public-privat

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Domeniu de aplicare

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează încheierea și derularea parteneriatului public-privat.

(2) Parteneriatul public-privat are ca obiect realizarea sau, după caz, reabilitarea și/sau extinderea unui bun sau a unor bunuri destinate prestării unui serviciu public și/sau operării unui serviciu public, în condițiile prezentei legi.

Art. 2. – Prevederile prezentei legi se aplică de către partenerul public pentru implementarea unui proiect, în cazul în care studiul de fundamentare a proiectului demonstrează, pe lângă elementele principale prevăzute la art. 19 alin. (1), faptul că veniturile care urmează să fie obținute de societatea de proiect din utilizarea bunului/bunurilor sau

operarea serviciului public ce formează obiectul proiectului sunt generate, în totalitate sau în majoritate, prin plăți efectuate de către partenerul public sau de către alte entități publice în beneficiul partenerului public.

Art. 3. – Mecanismul parteneriatului public-privat este caracterizat de următoarele elemente, care se vor detalia în normele de aplicare a prezentei legi:

a) cooperarea dintre partenerul public și partenerul privat, în vederea implementării unui proiect public;

b) durata relativ lungă de derulare a raporturilor contractuale, care să permită partenerului privat recuperarea investiției și realizarea unui profit rezonabil;

c) finanțarea proiectului, în principal din fonduri private și, după caz, prin punerea în comun a fondurilor private cu fonduri publice;

d) atingerea scopului urmărit de partenerul public și partenerul privat;

e) distribuirea riscurilor între partenerul public și partenerul privat, în funcție de capacitatea fiecărei părți contractante de a evalua, gestiona și controla un anumit risc.

Art. 4. – (1) Formele de parteneriat public-privat sunt:

a) parteneriatul public-privat contractual – parteneriatul public-privat realizat în temeiul unui contract încheiat între partenerul public, partenerul privat și societatea de proiect al cărei capital social este deținut integral de partenerul privat;

b) parteneriatul public-privat instituțional – parteneriatul public-privat realizat în temeiul unui contract încheiat între partenerul public și partenerul privat, prin care se constituie, de către partenerul public și partenerul privat, o societate nouă, care va acționa ca societate de proiect și care, ulterior înregistrării în registrul societăților, dobândește calitatea de parte la contractul de parteneriat public-privat respectiv.

(2) Atât în cazul parteneriatului public-privat contractual, cât și în cazul parteneriatului public-privat instituțional, dacă o altă entitate publică intenționează să sprijine realizarea proiectului prin asumarea față de partenerul privat desemnat câștigător a procedurii de atribuire a contractului sau față de societatea de proiect a unei/unor obligații de plată sau de garanție, în beneficiul partenerului public, poate face acest

lucru numai în situația în care obligația de plată sau de garanție a fost prevăzută în studiul de fundamentare și în documentația de atribuire a procedurii, într-o modalitate clară, precisă și neechivocă, indicându-se condițiile în care poate fi realizată.

(3) Asumarea de către entitatea publică a obligației/obligațiilor, în conformitate cu prevederile alin. (2), se poate face în condițiile stabilite prin normele de aplicare, după caz:

a) după desemnarea de către partenerul public a câștigătorului procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat, dar mai înainte de semnarea contractului, situație în care entitatea publică devine astfel parte a contractului respectiv de la momentul încheierii acestuia; sau

b) după semnarea contractului de parteneriat public-privat, în timpul executării acestuia, situație în care entitatea publică încheie, cu părțile contractului respectiv, un act adițional, ce stabilește drepturile și obligațiile reciproce, entitatea publică devenind parte a contractului în cauză de la momentul încheierii actului adițional respectiv.

Art. 5. – Contractele de parteneriat public-privat pot fi încheiate și în scopul efectuării unei activități relevante în sectoarele de utilitate publică prevăzute în Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, precum și în vederea realizării, de către un operator privat, a serviciilor comunitare de utilități publice prevăzute în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu luarea în considerare a prevederilor art. 1 și 2.

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 6. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *afiliat* – orice persoană asupra căreia se poate exercita, direct sau indirect, o influență dominantă sau care poate exercita o influență dominantă ori care, ca urmare a asocierii cu o persoană, se află sub influența dominantă a unei alte persoane. Influența dominantă se prezumă în cazul în care o persoană, direct sau indirect, deține majoritatea capitalului social subscris sau controlează majoritatea voturilor asociate acțiunilor/părților sociale emise sau poate numi mai mult de jumătate dintre membrii organului de administrare, de

conducere sau de supraveghere;

b) *finanțatorii proiectului de parteneriat public-privat* – persoanele fizice sau juridice care pun la dispoziția societății de proiect mijloacele financiare necesare îndeplinirii obligațiilor asumate de partenerul privat, în temeiul contractului de parteneriat public-privat;

c) *finanțarea proiectului de parteneriat public-privat* – presupune finanțarea investițiilor realizate în cadrul proiectului și finanțarea utilizării bunului/bunurilor sau operării serviciului public ce formează obiectul proiectului;

d) *investitor privat* – orice persoană juridică sau asocieră de persoane juridice, română sau străină, care aparține categoriilor prevăzute la art.8, care și-a manifestat interesul de a participa în cadrul procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat;

e) *investiții realizate în cadrul proiectului* – investiții care au drept obiect realizarea sau, după caz, reabilitarea și/sau extinderea unui bun sau a unor bunuri în cadrul proiectului de parteneriat public-privat;

f) *partener privat* – investitorul privat sau asocieră de investitori privați care a semnat cu partenerul public contractul de parteneriat public-privat;

g) *societate de proiect* – societate care se înființează și funcționează în conformitate cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul implementării proiectului.

SECȚIUNEA a 3-a

Partenerul public și partenerul privat

Art. 7. – Este partener public, în sensul prezentei legi, oricare dintre entitățile care sunt autorități contractante sau entități contractante în sensul art. 4 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, art. 4 din Legea nr. 99/2016, precum și art. 9 și 10 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

Art. 8. – Orice persoană juridică sau asocieră de persoane juridice poate să participe în cadrul procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat, cu condiția să nu aparțină categoriilor de parteneri publici prevăzute la art. 7.

Art. 9. – Investitorul privat desemnat câștigător al procedurii de atribuire care încheie un contract de parteneriat public-privat dobândește calitatea de partener privat.

SECȚIUNEA a 4-a

Finanțarea proiectului de parteneriat public-privat

Art. 10. – Finanțarea investițiilor care se realizează în cadrul proiectelor de parteneriat public-privat se poate asigura, după caz:

- a) integral, din resurse financiare asigurate de partenerul privat;
- sau
- b) din resurse financiare asigurate de partenerul privat, împreună cu partenerul public.

Art. 11. – Partenerul privat asigură finanțarea necesară realizării investițiilor din resurse proprii și/sau din resurse atrase din partea unor finanțatori.

Art. 12. – Partenerul public poate contribui la finanțarea realizării investițiilor cu resurse financiare publice provenind exclusiv din fonduri externe nerambursabile postaderare și din contribuția națională aferentă acestora, în condițiile prevăzute de legislația Uniunii Europene.

Art. 13. – (1) Partenerul public va putea contribui la realizarea proiectului de parteneriat public-privat prin una sau mai multe dintre următoarele modalități, în condițiile specificate în normele de aplicare a prezentei legi:

- a) constituirea anumitor drepturi în favoarea societății de proiect sau partenerului privat, în condițiile legii;
- b) aporturi în numerar la capitalul social al societății de proiect;
- c) asumarea unor obligații de plată față de partenerul privat sau societatea de proiect;
- d) acordarea de garanții, în condițiile legii, în favoarea finanțatorilor proiectului de parteneriat public-privat care sunt instituții de credit sau instituții financiare.

(2) Contribuția partenerului public la proiectul de parteneriat public-privat se va face în condițiile reglementărilor privind ajutorul de stat, utilizarea fondurilor publice și, respectiv, încadrarea în limitele

prevăzute de lege cu privire la deficitul bugetelor publice și datoria publică.

(3) În cazul în care, prin contractul de parteneriat public-privat, se stabilesc în sarcina partenerului public obligații de plată ce vor implica utilizarea fondurilor publice, creditele de angajament și creditele bugetare necesare vor fi incluse în bugetele publice corespunzătoare, în condițiile legii.

(4) Partenerul public poate efectua plăți din fonduri publice către societatea de proiect ori partenerul privat exclusiv pe parcursul operării și întreținerii proiectului realizat în parteneriat public-privat, cu excepția participării la finanțarea investițiilor care se realizează în cadrul proiectului, în condițiile prevăzute la alin. (1) și la art. 12.

Art. 14. – (1) Prin contractul de parteneriat public-privat, partenerul public va putea transmite sau constitui, în favoarea societății de proiect, dreptul de a colecta și utiliza pentru derularea proiectului tarife de la utilizatorii bunului/bunurilor sau serviciului public ce formează obiectul proiectului de parteneriat public-privat. Tipurile de tarife și nivelul acestora se reglementează în condițiile legii.

(2) Veniturile proiectului rezultate din colectarea tarifelor de către societatea de proiect se completează cu obligațiile de plată ale partenerului public către societatea de proiect sau partenerul privat, după caz, conform prevederilor contractului de parteneriat public-privat.

Art. 15. – Beneficiarul direct al utilizării bunului/bunurilor sau serviciului public ce formează obiectul parteneriatului public-privat poate fi, în condițiile stabilite prin contractul de parteneriat public-privat, fie partenerul public ori o altă entitate publică, fie publicul în general.

Art. 16. – (1) Partenerul privat sau, după caz, societatea de proiect, poate constitui garanții cu privire la creanțele și drepturile deținute în temeiul contractului de parteneriat public-privat, exclusiv în favoarea finanțatorilor proiectului de parteneriat public-privat care sunt instituții de credit sau instituții financiare și numai pe durata contractului de parteneriat public-privat.

(2) Partenerul privat poate constitui garanții asupra acțiunilor sau părților sociale deținute în societatea de proiect, exclusiv în favoarea finanțatorilor proiectului de parteneriat public-privat care sunt instituții de credit sau instituții financiare și numai pe durata contractului de

parteneriat public-privat.

(3) Prin contractul de parteneriat public-privat se va conveni modalitatea de preluare sau de stingere a garanțiilor prevăzute la alin. (1) și (2), în ipoteza încetării contractului înainte de expirarea termenului pentru care a fost încheiat, în vederea protejării interesului public și a intereselor finanțatorilor proiectului.

CAPITOLUL II

Pregătirea proiectului de parteneriat public-privat

Art. 17. – În vederea încheierii unui contract de parteneriat public-privat, este necesară parcurgerea următoarelor etape:

a) pregătirea studiului de fundamentare de către partenerul public pe baza unui studiu de fezabilitate;

b) în cazul proiectelor de investiții publice medii și semnificative parcurgerea etapelor specifice sunt reglementate de Capitolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2014, cu modificările și completările ulterioare;

c) parcurgerea procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat;

d) semnarea contractului de parteneriat public-privat.

Art. 18. – (1) Inițiativa realizării unui proiect în regim de parteneriat public-privat aparține partenerului public.

(2) Pentru inițierea unui proiect de parteneriat public-privat, partenerul public inițiator întocmește un studiu de fundamentare.

(3) Pentru întocmirea studiului de fundamentare, partenerul public poate contracta, în condițiile legii, servicii de consultanță tehnică, economică și juridică.

(4) Costurile generate de realizarea studiului de fundamentare se suportă de către partenerul public.

Art. 19. – (1) Studiul de fundamentare trebuie să evidențieze următoarele elemente principale, care justifică, din punct de vedere economic, implementarea proiectului:

a) gradul de suportabilitate a proiectului și comparația opțiunilor/aranjamentelor contractuale alternative pentru implementarea proiectului;

b) structura de distribuire a riscurilor pentru fiecare opțiune alternativă de implementare a proiectului;

c) caracterizarea proiectului prin raportare la deficitul public și la datoria publică, calculate conform metodologiei aplicabile în baza legislației Uniunii Europene;

d) finanțabilitatea proiectului;

e) eficiența economică a proiectului.

(2) Conținutul și procedura de realizare și actualizare a studiului de fundamentare, inclusiv elementele principale prevăzute la alin. (1), se vor detalia în normele de aplicare a prezentei legi.

Art. 20. – (1) Gradul de suportabilitate a proiectului reprezintă posibilitatea generică a proiectului de a mobiliza resursele financiare necesare acoperirii costurilor.

(2) Gradul de suportabilitate a proiectului privește capacitatea financiară a partenerului public și a oricăror alte entități publice implicate necesare îndeplinirii obligațiilor de natură financiară asumate în cadrul contractului de parteneriat public-privat și, după caz, capacitatea financiară a beneficiarilor direcți ai utilizării bunului/bunurilor sau serviciului public ce formează obiectul parteneriatului public-privat.

Art. 21. – Studiul de fundamentare va cuprinde o identificare a categoriilor de riscuri aferente implementării proiectului, cuantificarea acestora și o prezentare a unor alternative de alocare a riscurilor între părțile contractante, în funcție de capacitatea fiecărei părți de a gestiona riscul asumat.

Art. 22. – Din studiul de fundamentare trebuie să rezulte în ce măsură obligațiile care urmează să fie asumate de către partenerul public în temeiul contractului de parteneriat public-privat afectează limitele de datorie publică și deficit bugetar, calculate conform metodologiei aplicabile în baza legislației Uniunii Europene.

Art. 23. – (1) Studiul de fundamentare trebuie să analizeze și să stabilească finanțabilitatea proiectului în regim de parteneriat public-privat.

(2) Un proiect este considerat finanțabil dacă structura sa tehnică, financiară și juridică permite, în condițiile pieței, atragerea de credite și/sau a altor resurse financiare, în vederea asigurării finanțării proiectului pe toată durata de viață a acestuia.

Art. 24. – Eficiența economică a proiectului este demonstrată prin întocmirea și includerea, în cadrul studiului de fundamentare, a unei analize cost-beneficiu, structura și obiectivele acestuia urmând a fi realizate în conformitate cu prevederile normelor de aplicare a legii.

CAPITOLUL III

Procedura de atribuire a proiectului de parteneriat public-privat

Art. 25. – Proiectele de parteneriat public-privat sunt atribuite potrivit prevederilor Legii nr. 98/2016, Legii nr. 99/2016 sau Legii nr. 100/2016, după caz, în funcție de obiectul contractului și modalitatea în care studiul de fundamentare prevede transferul unei părți semnificative a riscului de operare de natură economică, în legătură cu exploatarea lucrărilor și/sau a serviciilor în cauză.

Art. 26. – Procedura de selecție a partenerului privat include și procedura de atribuire necesară încheierii contractului de parteneriat public-privat cu societatea de proiect.

Art. 27. – Dacă în cadrul procedurii de selecție nu se poate semna contractul de parteneriat public-privat, în condițiile legii, cu niciunul dintre investitorii privați care au depus oferte, partenerul public are dreptul de a lansa o nouă procedură.

Art. 28. – (1) În cazul aplicării prevederilor art. 39, procedura de selecție a noului partener privat se face cu respectarea prevederilor art. 25.

(2) În situația în care, în baza contractului de parteneriat public-privat aplicabil, partenerul public are raporturi juridice directe cu finanțatorii proiectului, desemnarea noului partener privat de către partenerul public se va face, în condițiile legii, pe baza consultării cu finanțatorii proiectului, în conformitate cu prevederile contractului de parteneriat public-privat în cauză.

(3) În cazul în care nu poate fi încheiat contractul cu un nou partener privat, partenerul public va rezilia contractul de parteneriat public-privat în cauză.

Art. 29. – Prevederile Legii nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor se aplică în mod corespunzător.

Art. 30. – Contractul de parteneriat public-privat încheiat în conformitate cu prevederile prezentei legi este contract administrativ.

CAPITOLUL IV

Dispoziții privind contractul de parteneriat public-privat

Art. 31. – (1) În situația asocierii unor entități publice în vederea atribuirii și încheierii unui contract de parteneriat public-privat, acestea trebuie să stabilească, în acordul de asociere:

a) modul de repartizare între asociați și condițiile de exercitare a drepturilor și obligațiilor ce decurg din calitatea de partener public, pe parcursul executării contractului de parteneriat public-privat, cu respectarea dispozițiilor legale în materia proprietății publice;

b) modul de utilizare a bunului/bunurilor și de operare a serviciului public ce formează obiectul parteneriatului public-privat;

c) modul de repartizare între asociați, la terminarea contractului, și condițiile ulterioare de exercitare a drepturilor asupra bunului/bunurilor ce formează obiectul parteneriatului public-privat, cu respectarea dispozițiilor legale în materia proprietății publice.

(2) Societatea de proiect se constituie având ca scop exclusiv realizarea tuturor activităților necesare, direct și indirect, pentru îndeplinirea obiectului proiectului de parteneriat public-privat.

Art. 32. – Contractul de parteneriat public-privat reglementează cel puțin următoarele aspecte:

a) obiectul proiectului realizat în parteneriat public-privat;

b) condițiile de înființare și funcționare a societății de proiect;

c) termenele de realizare a lucrărilor;

d) drepturile constituite în favoarea partenerului privat și a societății de proiect, inclusiv cu privire la bunurile cu care partenerul public contribuie la realizarea proiectului de parteneriat public-privat;

e) drepturile și obligațiile partenerului public, ale partenerului privat și ale societății de proiect, pe parcursul derulării proiectului de parteneriat public-privat, inclusiv obligațiile partenerului privat și ale societății de proiect menite să garanteze respectarea destinației bunurilor implicate în proiectul de parteneriat public-privat și a condițiilor de realizare a serviciului public;

f) regimul juridic al bunurilor implicate în proiect, inclusiv al bunurilor realizate sau dobândite în cursul derulării proiectului și modalitatea de transfer al acestor bunuri la încetarea contractului, cu respectarea dispozițiilor legale în materia proprietății publice;

g) durata contractului;

h) modalitatea de finanțare și etapele proiectului de parteneriat public-privat;

i) remunerarea partenerului privat, indicând în detaliu modalitatea de calcul și de plată, inclusiv posibilitatea compensărilor/deducerilor între sumele de plată convenite partenerului privat și orice eventuale daune sau alte sume de plată datorate de către partenerul privat;

j) modalitatea de alocare a riscurilor în cadrul proiectului de parteneriat public-privat;

k) caracteristicile și obiectivele de performanță ale bunului sau bunurilor ce vor fi realizate în cadrul proiectului, precum și indicatorii de performanță a serviciului public ce formează obiectul proiectului;

l) modalitatea de monitorizare și control, de către partenerul public, a respectării obligațiilor partenerului privat și ale societății de proiect;

m) procedura de aprobare, de către partenerul public, a contractelor încheiate de partenerul privat și societatea de proiect cu afiliații partenerului privat;

n) garanțiile de bună execuție ce vor fi asigurate de partenerul privat;

o) asigurările ce vor fi încheiate și menținute pe parcursul derulării proiectului de parteneriat public-privat;

p) proceduri de preluare a drepturilor și obligațiilor partenerului privat de către finanțatorii proiectului și/sau un nou partener privat;

q) răspunderea contractuală, inclusiv sancțiunile și penalitățile aplicabile partenerului privat în cazul neexecutării obligațiilor sale, în

special în cazul neatingerii sau nementinerii obiectivelor ori indicatorilor de performanță, precum și, după caz, posibilitatea compensării sumelor astfel datorate de partenerul privat cu plățile datorate de partenerul public în temeiul contractului de parteneriat public-privat;

r) dreptul partenerului public de a modifica unilateral anumite părți ale contractului și dreptul partenerului public de a denunța unilateral contractul, precum și condițiile de exercitare a acestor drepturi în conformitate cu prevederile art. 35, inclusiv modalitatea de stabilire și plată a eventualei compensații datorate partenerului privat;

s) mecanisme de împărțire a profitului;

t) procedura și limitele subcontractării;

u) cauzele de încetare a contractului și condițiile în care se asigură continuitatea serviciului public realizat în cadrul parteneriatului public-privat;

v) orice alte aspecte care, în conformitate cu prevederile prezentei legi, sunt parte a contractului de parteneriat public-privat.

Art. 33. – (1) Durata contractului de parteneriat public-privat se stabilește, în principal, în funcție de perioada de amortizare a investițiilor ce urmează să fie realizate de către societatea de proiect și în funcție de modalitatea de finanțare a acestor investiții.

(2) Stabilirea duratei se va face astfel încât:

a) să se evite restricționarea artificială a concurenței;

b) să se asigure un profit rezonabil pentru domeniul respectiv, ca urmare a exploatării bunului/bunurilor ce formează obiectul proiectului;

c) să se asigure un nivel rezonabil și suportabil al prețurilor pentru serviciile ce formează obiectul proiectului, ce urmează să fie plătite de către beneficiarii serviciilor.

Art. 34. – (1) Partenerul public poate constitui, în condițiile legii, în beneficiul societății de proiect, cu privire la bunuri destinate realizării proiectului și asupra cărora are dreptul de a dispune, în condițiile legii:

a) drepturi de concesiune asupra bunurilor proprietate publică sau drepturi născute din închirierea bunurilor proprietate publică;

b) drepturi de suprafață sau drepturi de folosință asupra bunurilor proprietate privată.

(2) Partenerul privat sau societatea de proiect, după caz, nu va putea subconcesiona, în tot ori în parte, bunurile, serviciile sau lucrările concesionate și nu va putea încredința realizarea obiectului contractului unei alte persoane, cu excepția cazurilor anume prevăzute de prezenta lege.

Art. 35. – (1) Din motive excepționale legate de interesul public, partenerul public poate modifica unilateral sau, după caz, denunța unilateral contractul de parteneriat public-privat, cu respectarea următoarelor condiții:

a) această posibilitate, inclusiv categoriile de motive excepționale legate de interesul public, a fost inclusă în documentația de atribuire, într-o modalitate clară, precisă și neechivocă, cât și în contractul de parteneriat public-privat;

b) modificarea contractului nu alterează natura generică a contractului inițial;

c) cu notificarea prealabilă a partenerului privat și a societății de proiect.

(2) În sensul prezentei legi, pot constitui motive excepționale legate de interesul public aspecte precum cele legate de sănătatea publică, protecția mediului, standarde de siguranță și calitate, suportabilitatea tarifului de către utilizatorii serviciului, necesitatea de a asigura accesul neîngrădit la un anumit serviciu public.

(3) În cazul în care modificarea ori denunțarea unilaterală a contractului îi aduce un prejudiciu, partenerul privat are dreptul la o justă despăgubire, stabilită potrivit prevederilor normelor de aplicare a legii, modalitatea de determinare fiind prevăzută în contractul de parteneriat public-privat.

(4) Contractul de parteneriat public-privat trebuie să conțină un mecanism de ajustare a plăților către partenerul privat și societatea de proiect, în situația în care modificarea unilaterală a contractului de către partenerul public este favorabilă partenerului privat, prin reducerea lucrărilor ce trebuie executate sau în orice altă modalitate.

(5) În caz de dezacord cu privire la suma despăgubirii/ajustării, aceasta va fi stabilită de către instanța judecătorească competentă. Dezacordul nu va permite, în niciun caz, neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor de către partenerul privat sau, după caz, societatea de proiect.

Art. 36. – Contractul de parteneriat public-privat poate fi modificat numai în cazurile și în condițiile de modificare a contractului prevăzute de legea care reglementează procedura de atribuire, conform prevederilor art. 25.

Art. 37. – Contractul de parteneriat public-privat trebuie să prevadă bunurile sau categoriile de bunuri care, pe parcursul derulării contractului sau la încetarea acestuia, urmează să intre în proprietatea partenerului public, respectiv a societății de proiect inclusiv, după caz:

a) bunurile realizate pe parcursul executării contractului ca urmare a realizării investițiilor asumate de către partenerul privat sau societatea de proiect;

b) bunurile pe care societatea de proiect trebuie să le transfere partenerului public la încetarea, din orice motiv, a contractului de parteneriat public-privat;

c) bunurile pe care partenerul public are opțiunea de a le cumpăra la încetarea, din orice motiv, a contractului de parteneriat public-privat;

d) bunurile care rămân în proprietatea societății de proiect la încetarea, din orice motiv, a contractului de parteneriat public-privat.

Art. 38. – (1) La încetarea, din orice motiv, a contractului de parteneriat public-privat, drepturile constituite de partenerul public în favoarea partenerului privat sau a societății de proiect vor înceta, iar bunurile realizate sau dobândite de societatea de proiect și reprezentând obiectul proiectului, precum și cele necesare derulării serviciului public ce urmează a fi transferate partenerului public trebuie să fie libere de sarcini, în bună stare de funcționare și exploatabile conform standardelor aplicabile serviciului public și/sau bunurilor similare, în condiții stabilite prin contractul de parteneriat public-privat.

(2) La încetarea contractului de parteneriat public-privat ca urmare a expirării duratei pentru care a fost încheiat, bunurile realizate sau dobândite de societatea de proiect și reprezentând obiectul proiectului, precum și cele necesare derulării serviciului public se transferă partenerului public, cu titlu gratuit.

(3) La încetarea contractului de parteneriat public-privat din orice motiv, cu excepția expirării duratei pentru care a fost încheiat, bunurile realizate sau dobândite de societatea de proiect și reprezentând obiectul proiectului, precum și cele necesare derulării serviciului public

pot fi transferate partenerului public, în condițiile prevăzute în contractul de parteneriat public-privat, cu plata unei compensații stabilite prin raportare la valoarea neamortizată a acestor bunuri. Dacă încetarea contractului s-a datorat culpei partenerului privat, din valoarea compensației menționate trebuie deduse orice sume datorate de partenerul privat drept despăgubiri, conform contractului de parteneriat public-privat.

Art. 39. – În cazul în care partenerul privat sau societatea de proiect nu își îndeplinește obligațiile asumate în cadrul contractului de parteneriat public-privat sau obligațiile față de finanțatorii proiectului, partenerul public, din proprie inițiativă sau la solicitarea finanțatorilor proiectului, poate înlocui partenerul privat dacă această clauză a fost înscrisă în documentația de atribuire și în contract, cu respectarea condițiilor privind clauza de revizuire, potrivit legii care reglementează procedura de atribuire a contractului, conform prevederilor art. 25.

Art. 40. – (1) La încetarea contractului de parteneriat public-privat pentru orice motive, altele decât expirarea duratei contractului, partenerul public va putea prelua acțiunile sau părțile sociale ale partenerului privat în societatea de proiect, în schimbul unui preț stabilit în conformitate cu prevederile contractului de parteneriat public-privat și ale normelor de aplicare. Dacă încetarea contractului s-a datorat culpei partenerului privat, din valoarea prețului menționat trebuie deduse orice sume datorate de partenerul privat drept despăgubiri, conform contractului de parteneriat public-privat.

(2) În situația încetării contractului de parteneriat public-privat la expirarea duratei acestuia, partenerul public va putea prelua, cu titlu gratuit, acțiunile sau părțile sociale ale partenerului privat în societatea de proiect, în conformitate cu prevederile contractului de parteneriat public-privat.

Art. 41. – Partenerul public are dreptul să monitorizeze și să controleze, pe toată perioada derulării contractului de parteneriat public-privat, modul în care partenerul privat și/sau societatea de proiect își execută obligațiile născute din contractul de parteneriat public-privat și/sau din prevederile legale aplicabile.

Art. 42. – (1) Cu excepția cazurilor expres prevăzute de prezenta lege, partenerul privat sau societatea de proiect nu va putea cesa sau greva cu sarcini drepturile și obligațiile proprii născute din contractul de parteneriat public-privat.

(2) Partenerul privat nu va putea înstrăina sau greva cu sarcini acțiunile sau părțile sociale deținute în societatea de proiect, decât cu acordul expres și prealabil al partenerului public și al finanțatorilor proiectului, cu excepția cazurilor expres prevăzute în prezenta lege.

Art. 43. – (1) Contractul de parteneriat public-privat va fi încheiat în conformitate cu legea română, indiferent de naționalitatea partenerului privat.

(2) Competența de soluționare a eventualelor litigii izvorâte din încheierea și/sau executarea contractelor de parteneriat public-privat este stabilită de Legea nr. 101/2016.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 44. – (1) Entitățile publice care intenționează să deruleze proiecte de parteneriat public-privat pot organiza și pune în funcțiune unități interne de coordonare a proiectelor de parteneriat public-privat, în conformitate cu prevederile normelor de aplicare a prezentei legi.

(2) Membrii unităților interne de coordonare a proiectelor de parteneriat public-privat vor urma cursuri de formare profesională, în vederea specializării în domeniul parteneriatului public-privat.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezenta lege, unitățile interne de coordonare a proiectelor de parteneriat public-privat pot fi sprijinite în derularea activității de consultanți tehnici, economici și juridici, după caz, contractați în condițiile legii.

Art. 45. – În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele metodologice de aplicare, ce se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 46. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 24 noiembrie 2016
Nr. 233